

OPENBARING HOOFDSTUK 6

CHRISTUS ZET DE APOCALYPTISCHE GEBEURTENISSEN IN DE WERELDGESCHIEDENIS IN BEWEGING

De zeven zegels openbaren:

- de overwinnende tocht van Christus en Zijn evangelie in de wereldgeschiedenis
- en de gevolgen die het heeft voor gelovigen en ongelovigen

en zetten die aan de gang.

DEEL 1. Openbaring 6:1-2. HET BREKEN VAN DE EERSTE ZEGEL.

De eerste zegel openbaart Christus Die als voortdurende Overwinnaar uittrekt om te overwinnen.

(1) Uitleg van de symbolen.

6:1 En ik zag hoe het Lam het eerste van de zegels opende. Het Lam brak de zegels en opende de boekrol, niet alleen maar om het te lezen, maar *om de inhoud te openbaren en uit te voeren!*

en ik hoorde een van de vier dieren (levende wezens) met een stem als van een donderslag zeggen: Kom en zie! Het eerste levende wezen beval de eerste ruiter te paard te verschijnen. Zijn stem was als een donderslag, omdat hij in de hele schepping gehoord moest worden. Zijn bevel roept de inhoud van de eerste zegel in aanzijn.

6:2 En ik zag en zie, een wit paard. Het paard in het boek Openbaring wordt getekend in samenhang met begrippen als kracht, vrees, oorlog en overwinnen (9:7; 14:20; 18:13; 19:11). “Het paard” in de Bijbel wordt gebruikt in oorlog en om te vechten (Ps 20:7; Jes 30:16; Jes 31:1; Job 39:19-25). Daarom mogen de koningen van Israël voor zichzelf niet veel paarden aanschaffen (Dt 17:16)(zie 2 Sam 8:4; 2 Kron 1:14). “Wit” is de kleur van geestelijke zuiverheid/ reinheid (7:14; Jes 1:18) en van overwinning (6:1-2; 19:11-16). Hier symboliseert het witte paard “oorlog in geestelijke en morele zin dat uiteindelijk tot overwinning leidt”.

en hij die erop zat, had een boog. De boog wordt ook als een wapen gebruikt. Let wel dat hij niet een zwaard had om mensen te doden, maar een boog om pijlen in de harten van mensen te schieten zodat zij gaan leven!

En hem was een kroon (beter: een overwinningskrans) gegeven. Het is God Die op de troon zit Die aan de ruiter op het witte paard de overwinningskrans geeft voordat hij uittrekt! Dit is een symbool dat Gods soevereine decreet (besluit, plan) heel zeker uitgevoerd gaat worden en dat Zijn overwinning onafwendbaar en zeker is! God en Zijn plan kunnen niet en zullen niet falen (zie Jes 14:24-27)! Bij de wederkomst van Christus heeft de ruiter op het witte paard naast vele kronen (19:12) een gouden overwinningskrans op zijn hoofd (14:14) die symboliseren dat hij niet alleen “de Koning van de koningen” is, maar de absolute overwinning behaald heeft!

en hij trok uit, steeds overwinnend en om te veroveren. Zijn enige doel is om te overwinnen! En *de onvoltooid tegenwoordige tijd* van het werkwoord benadrukt dat hij in feite de hele tijd overwint! De tekening en de boodschap benadrukt dat hij de veroveraar en overwinnaar is. God heeft bepaald dat dit zo zal zijn en hij zal het ook realiseren!

(2) Wie is de ruiter op het witte paard?

Hij wordt niet genoemd, maar hij wordt het beste vertegenwoordigd door Jezus Christus om de volgende redenen:

- **De context** in Openbaring 5 wijst naar Jezus Christus. Openbaring 5:5 zegt, “Hij heeft *eens en voor altijd* overwonnen (veroverd, getriomfeerd)¹ om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken”. En Openbaring 6:2 zegt, “Hij trok uit, als een *voortdurend* veroveraar en om te overwinnen”². Door Zijn dood en opstanding heeft Hij de zonde, de zondige wereld, de satan en de lichamelijke dood overwonnen. Door Zijn werk gedurende de hele nieuwtestamentische periode verovert Hij harten van heel veel mensen in alle volken.
- **De kleur “wit”** wijst naar Christus. Wit wordt altijd geassocieerd met wat heilig en hemels is en nooit met de tegenovergestelde daarvan. Bijvoorbeeld, Christus verschijnt met witte haar en baard (1:14). Aan hem die overwint, schenkt Christus een wit steen met een nieuw naam erop geschreven (2:17). Hij die overwint zal met Christus wandelen gekleed in wit, want zij zijn waardig (3:4-5). Christus raadt mensen aan om witte kleren van Hem te kopen zodat zij hun naaktheid kunnen verbergen (3:18). De vierentwintig oudsten rondom de troon zijn gekleed in wit, zitten op tronen en dragen kronen (4:4). De zielen van de martelaren onder het altaar in de hemel worden witte kleren geschonken (6:11). De grote en ontelbare menigte van elke natie stond met witte kleren voor het Lam in de hemel (7:9). Zij hebben hun kleren wit gewassen in het bloed van het Lam (7:13-14). Gezeten op de witte wolk was een als een zoon van de mens met een overwinnaarskrans van goud op zijn hoofd en een scherp sikkel in zijn hand (14:14). En Gods troon van oordeel is wit. Daar zal Hij volmaakte rechtvaardige uitspraken doen (20:11).

¹ ἐνίκησεν (aoristus tijd)

² καὶ ἐξηλάθειν (aoristus tijd) νικῶν (onvoltooid tegenwoordige tijd) καὶ ἔλαβεν (aoristus tijd)

- De overwinnaarkrans die gegeven werd en gedragen wordt wijst naar Christus. De ruiter op het witte paard werd *eens en voor altijd* een overwinnaarkrans gegeven (6:2) en vertegenwoordigt Christus bij Zijn eerste komst onmiddellijk na Zijn hemelvaart en bij Zijn troonsbestijging (5:5, zie 12:5). Hier is het een aanduiding dat Zijn overwinning absoluut zeker is zelfs voordat Hij met de strijd begint (Mt 28:18; Fil 2:9-11).

De Een Die met de witte wolk komt draagt een gouden overwinnaarkrans (14:14) en vertegenwoordigt Christus bij Zijn enige wederkomst! Hier symboliseert het dat de laatste oorlog voorbij is en dat Christus de Overwinnaar is!

- Het woord “overwinnen (veroveren, triomferen)” in het verleden, heden en in de toekomst wijst op Christus. In het Evangelie van Johannes wordt het woord “overwinnen” alleen eenmaal gebruikt: van Christus: “In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen *en de wereld blijft overwonnen*” (Jh 16:33).

In Openbaring wordt het woord “overwinnen” met twee uitzonderingen alleen van Christus en van christenen gebruikt. De twee naaste Bijbelgedeelten aan Openbaring 6:2 verwijzen naar Christus. Openbaring 3:21b zegt, “Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals *ook* Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb”. En Openbaring 5:5 zegt, “Hij ... heeft eens en voor altijd overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken”. Beiden verwijzen naar de handelingen van Christus in het verleden: Hij heeft overwonnen door Zijn volbrachte verlossingswerk bij Zijn eerste komst.

In Openbaring 6:2 wordt de ruiter op het witte paard getekend als een die uittrekt om voortdurend te veroveren en te overwinnen. Dit is een verwijzing naar de handelingen van Christus in de tegenwoordige tijd tussen Zijn eerste komst en Zijn wederkomst.

In Openbaring hoofdstuk 19 zal de ruiter bekleed zijn met een kleed vol bloedspetters van Zijn vijanden. Dit is een verwijzing naar de handelingen van Christus in de toekomst op de laatste oordeelsdag bij Zijn wederkomst.

- De thema en doel van het boek Openbaring wijst naar Christus. De thema van het boek Openbaring is: “de overwinning van Christus en Zijn Kerk/Gemeente over de draak en zijn engelen”. Telkens weer wordt de Heer Jezus Christus voorgesteld als de Een Die heeft overwonnen, Die aan het veroveren is en Die uiteindelijk volkomen overwinnaar zal zijn (1:13 ff; 2:26-27; 3:21; 5:5; 6:16; 7:9-10; 11:15; 12:10-11; 14:1-5; 14:14-16; 17:14; 19:11-16; 20:4,6; 22:3,16)! Deze thema loopt als een rode draad door heel het boek Openbaring van begin tot einde!
- De kruisverwijzingen in de Bijbel wijzen naar Christus. Matteüs 10:34 zegt, “Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard (als in 6:4)”. Het is Christus Die het zwaard brengt. In Openbaring hoofdstuk 6, wordt de ruiter op het witte paard gevolgd door de ruiter op het rode paard en deze ruiter wordt een zwaard (als in 6:4) “gegeven”. Psalm 45:4 zegt, “Gord Uw zwaard aan de heup, o Held, het zwaard van Uw majesteit en Uw glorie. Rijd voorspoedig uit in Uw glorie, op het woord van waarheid, zachtmoeidigheid en gerechtigheid; Uw rechterhand zal U ontzagwekkende daden leren. Uw pijlen zijn scherp; zij treffen het hart van de vijanden van de Koning. Volken zullen onder U vallen. Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid”. De oudtestamentische Griekse vertaling, die de apostelen veel gebruikten, zegt, “Rijd in uw majesteit, en spant (de boog), wees voorspoedig en heerst”, in plaats van “Rijd voorspoedig uit in uw glorie”. Er is geen twijfel dat Psalm 45 een messiaanse Psalm is die naar Christus verwijst (Psalm 45:6-7 = Hebreeën 8-9)!

De Bijbel stelt de Messias dus voor als toegerust met een boog (6:2; Ps 45:5) of met een zwaard (19:15; Ps 45:3), die veroverend uittrekt ten behoeve van de waarheid, nederigheid en gerechtigheid (6:2; Ps 45:4) en dat Hij “oorlog voert in gerechtigheid” (19:11). Dit is ook de voorstelling in Openbaring hoofdstuk 6. Habakuk 3:8-9 zegt, “Was de HEERE tegen de rivieren ontbrand? Woedde Uw toorn tegen de rivieren, of was Uw verbolgenheid tegen de zee, dat U op Uw paarden reed? Uw wagens brachten heil. U haalde U boog tevoorschijn (NIV: “you called for many arrows”)(zie Kores in Jes 41:2).

Conclusie. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt de Heer Jezus Christus Die uittrekt als Veroveraar en om te overwinnen *door heel de nieuwtestamentische periode heen*. De ruiter vertegenwoordigt één definitieve Persoon in de geschiedenis, namelijk Jezus Christus. Door middel van het Woord (het evangelie, Mt 24:14) en de Geest, de getuigenissen en de tranen van de discipelen, Zijn voorbeden en hun gebeden, de engelen in de hemel en de legers op de aarde, de bazuinen van oordeel (hfst. 8-9) en de schalen van de toorn van God (hfst 15-16), trekt Christus voortdurend veroverend erop uit om te overwinnen “totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd” (1 Kor 15:25). Door Gods decreet (besluit, plan) kan Hij niet falen! Hij zal de Overwinnaar zijn!

(3) Verskillende gezichtspunten m.b.t. de ruiter op het witte paard (6:1-2).

Een futurist gezichtspunt. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt de antichrist gedurende de toekomstige periode van verdrukking (Larkin).

Een tweede futurist gezichtspunt. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt oorlogen en geruchten over oorlogen gedurende de toekomstige periode van verdrukking (Larkin).

Een derde gezichtspunt. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt oorlogen en geruchten van oorlogen of het imperialisme gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Groenewald).

Een vierde gezichtspunt. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt de verkondiging van het evangelie dat overwinnend over de hele aarde trekt gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Greijdanus). Het evangelie behaalt steeds nieuwe overwinningen. De boog en pijlen zijn symbolen, niet van doden, maar van het doel (de harten van mensen) treffen (Mt 24:14).

De juiste uitleg. De ruiter op het witte paard vertegenwoordigt de Heer Jezus Christus die zegevierend uittrekt om te overwinnen gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Hendriksen).

DEEL 2. Openbaring 6:3-4. HET BREKEN VAN DE TWEDE ZEGEL.

Deze ruiter op het witte paard wordt altijd gevolgd door drie andere ruiters. Wanneer ook al Christus in de harten en levens van christenen gaat heersen, lijden christenen onder hun vijanden en de gebroken wereld.

De tweede zegel symboliseert over het algemeen slachting tijdens oorlogen en in het bijzonder slachting tijdens vervolgingen van christenen, omdat zij christenen zijn.

De slachting van christenen is niettemin Gods middel om het evangelie te bevorderen.

(1) Uitleg van de symbolen.

6:3 En toen het Lam het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier (levende wezen) zeggen: Kom en zie!

6:4 En een ander paard, dat rood was, trok uit (aoristus). “Vurig rood” is de kleur van bloedvergieting.

en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en te maken dat men elkaar zou afslachten. “Werd gegeven” betekent dat dit weer eens Gods soevereine decreet (besluit, plan) is dat zeker uitgevoerd gaat worden!

En hem werd een groot (dolk of korte) zwaard gegeven. Een groot dolk of korte zwaard, die letterlijk gebruikt wordt om mensen te doden (13:10; Hd 12:2; Heb 11:37), symboliseert een gewelddadige dood (Mt10:34).

(2) Wie is ruiter op het rode paard?

Het woord voor “zwaard” wijst naar slachting in oorlogen en in vervolgingen. Het korte zwaard is een dolk of mes waarmee je jezelf verdedigt, waarmee je mensen dood in oorlogen of waarmee je slachtoffer voor de brandofferaltair dood. “Abraham strekte zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten” (Genesis 22:6,10). In het oude Testament waren het korte zwaard en pijlen instrumenten waarmee God Zijn oordeel tegen Zijn vijanden uitvoerde en het (vergoten) bloed van Zijn dienaren wreekt (Dt 32:41-43). De context bepaalt of het gaat over oorlog, vervolging of offeranden. Het breken van de tweede zegel vertegenwoordigt slachting in oorlogen en vervolgingen. Dus het zwaard die aan de ruiter op het rode paard gegeven werd, veroorzaakt slachting in oorlogen en vervolgingen. Waar ook al Christus niet over mensen heerst, daar breken vreselijke oorlogen uit. En waar ook al Christus met Zijn evangelie ingang vindt, daar volgt het zwaard van slachting (vervolging)!

Het korte zwaard van vervolging dat aan de ruiter gegeven wordt symboliseert dat mensen elkaar afslachten. Met één uitzondering verwijst het woord “slachten” (i.e. het doden van mensen door geweld) allemaal naar Christus en christenen.

- Het slachten van Christus. “Te midden van de troon ... stond een Lam als geslacht” (5:6). “U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie” (5:9). “Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging” (5:12). “Het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af” (13:8).
- Het slachten van christenen: “Kaïn was uit de boze en (letterlijk:) slachtte zijn broer die een gelovige was af” (1 Jn 3:12). Johannes “zag onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden” (6:9). “En het bloed van profeten en heiligen en (of: dat is) van allen die geslacht zijn op de aarde, is in deze stad gevonden” (18:24). Deze passage mag verwijzen naar meer dan het afslachten van profeten en heiligen (i.e. christenen), namelijk naar het afslachten van mensen in de steden van de wereld, het gewelddadige doden van mensen door vechtpartijen, naar criminele acties en naar godsdienstige vervolgingen. Niettemin ligt de nadruk in het boek Openbaring op het afslachten van christenen.

Let vooral op het verband tussen de tweede en vijfde zegel: de mensen die op de aarde onder de tweede zegel door het korte zwaard afgeslacht worden, zijn dezelfde mensen van wie de zielen onder de vijfde zegel onder het altaar in de hemel gezien worden. Dus, de meerderheid van Bijbelgedeelten verwijzen naar *de godsdienstige vervolging van christenen*. Dat was ook het onmiddellijke probleem van de christenen gedurende de tijd van de apostel Johannes! Niettemin, het bloed van de martelaren is het zaad van het evangelie. De vervolging van christenen brengt meestal herleving en groei eerder dan de uitroeijing van de christelijke gemeenschap teweeg!

- De enige uitzondering is het slachten van de antichrist: “En ik zag een van zijn koppen als dodelijk gewond (letterlijk: tot de dood afgeslacht), maar zijn dodelijke wond werd genezen” (13:3). Dit wordt van het beest (i.e. de laatste antichrist) gezegd die op arrogante wijze aanspraak maakt op de eer en macht van de kruisiging die alleen Christus toekomt.

- Het zwaard van vervolging neemt de vrede van de aarde weg. Dit staat parallel met Matteüs 10:21-23,26-28,34-39, die zegt dat Christus niet gekomen is om vrede op de aarde te brengen, maar het zwaard: een broeder zal een broeder verraden, een vader zijn kind, kinderen zullen tegen hun ouders rebelleren en hen zelfs doden! De verkondiging van het evangelie brengt vervolging tegen christenen teweeg. Dit stemt overeen met Openbaring 10:9-10 waar het eten van de kleine boekrol zoet in de mond smaakte, maar bitter in de maag werd. Waar ook al de ruiter op het witte paard verschijnt, daar volgt de ruiter op het rode paard, d.w.z. komt er vervolging van christenen (Mt 5:10-12; Mt 10:17-20; Hd hfst.4-5).

Conclusie. De ruiter op het vuurrode paard veroorzaakt het uitbreken van vreselijke oorlogen overal in de wereld omdat de mensen de Vrededorst (Jezus Christus) niet kennen. Maar in het bijzonder veroorzaakt het vuurrode paard bloedige godsdienstige vervolging (die de vijand “heilige oorlogen” noemen) vooral tegen christenen omdat mensen *door heel de nieuwtestamentische periode heen* tegen het evangelie van vrede reageren. De verwijzing is eerst naar vreselijke oorlogen en dan naar bloedige vervolgingen, omdat de vrede op de aarde weggenomen wordt en niet-christenen elkaar gaan afslachten.

De ruiter vertegenwoordigt niet een specifiek persoon en hoort ook niet bij één bepaalde periode in de wereldgeschiedenis. De wereld is voortdurend bezig christenen (de Kerk/Gemeente) te vervolgen! Niettemin wordt het korte zwaard of dolk aan de ruiter op het vuurrode paard *gegeven* voor alleen zo lang als God bepaald heeft of toestemming geeft! Alle dingen zijn in de handen van God! God gebruikt oorlogen in de wereld en in het bijzonder de afslachting van christenen, hoe erg het ook al is, om de verspreiding van het evangelie te bevorderen. “Alle dingen werken mee ten goede voor hen die in overeenstemming met *Zijn* voornemen geroepen zijn (de christenen)” (Rom 8:28,37-39)!

(3) Verschillende gezichtspunten m.b.t. de ruiter op het rode paard (6:3-4).

Een futurist gezichtspunt. De ruiter op het rode paard vertegenwoordigt internationale conflicten, volken die tegen elkaar opstaan gedurende de hele toekomstige periode van verdrukking (Mt 24:6-7a) (Larkin).

Een tweede gezichtspunt. De ruiter op het rode paard vertegenwoordigt internationale conflicten, volken die tegen elkaar opstaan gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Mt 24:7a) (Groenewald).

Een derde gezichtspunt. De ruiter op het rode paard vertegenwoordigt alle oorlogen tussen volken als een middel om de weg voor het evangelie te openen (Greijdanus). Het zwaard die aan hem gegeven wordt veroorzaakt oorlogen waarin mensen elkaar afmaken en de vrede van de aarde wegneemt (Lev 26:6-8; Dt 32:39). De HEER zegt, “Ik maak de vrede en schept het onheil” (Jes 45:7). Zonder de toestemming van Christus kan zelfs de satan niets doen (Gen 3:14-15)! Oorlogen ontstaan omdat mensen tegen het evangelie reageren en de vooruitgang van het evangelie verhinderen. Maar oorlogen zijn ook ontstaan doordat mensen gesloten landen wilden openen voor zelfzuchtige redenen (kolonisatie of bezetting ten einde de natuurlijke bronnen te ontginnen) en God gebruikte deze oorlogen om de gesloten deuren van dat land tegen het evangelie open te breken. Dus, God gebruikt oorlogen om een weg voor het evangelie naar gesloten landen en gesloten herten te openen!

Een vierde gezichtspunt. De ruiter op het rode paard vertegenwoordigt slachting, vooral tijdens de godsdienstige vervolging van christenen als gevolg van de verkondiging van het evangelie door Christus en christenen door heel de nieuwtestamentische periode heen (Hendriksen).

De beste uitleg. De ruiter op het rode paard vertegenwoordigt oorlogen die uitbreken over de hele wereld omdat mensen de Vrededorst (Jezus Christus) niet kennen. In bijzonder vertegenwoordigt de ruiter op het rode paard bloedige godsdienstige vervolgingen (heilige oorlogen) vooral tegen christenen die het evangelie verkondigen gedurende de hele nieuwtestamentische periode. Niettemin gebruikt God over het algemeen de slachting in oorlogen en in bijzonder de slachting van christenen als een middel om het evangelie verkondiging te bevorderen.

DEEL 3. Openbaring 6:5-6. HET BREKEN VAN DE DERDE ZEGEL.

De derde zegel symboliseert onrecht en verdrukking die economische ontberingen, armoede, inflatie en de hongersnood met zich meebrengen voor iedereen, maar in het bijzonder voor christenen die in overeenstemming met het evangelie leven.

(1) Uitleg van de symbolen.

6:5 En toen het *Lam* het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier (levende wezen) zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart paard. “Zwart” is de kleur van hongersnood, de zorgen van het leven, rouw en de dood.

en hij die erop zat, had een weegschaal in zijn hand. De weegschaal wordt gebruikt om voedselrantsoenen te verdelen, omdat voedsel schaars en heel duur geworden is. Dit is een verwijzing naar economische ontberingen (Ezech 4:9-11). Er is niet genoeg eten om met anderen te delen.

6:6 En ik hoorde te midden van de vier dieren (levende wezens) als (*iets als*) een stem zeggen: “Een maat tarwe voor een denarius (HSV: penning) en drie maten gerst voor een denarius). En breng de olie en de wijn

geen schade toe. De stem is waarschijnlijk van God of van het Lam op de troon Die bezig is om de inhoud van de zegels uit te voeren (zie 5:6). ‘Een maat’ is een graanmaat (ongeveer 1 liter) om het dagelijkse rantsoen voor één man (soldaat) uit te delen. “Koren was het voedsel voor de rijken. Tarwe was het voedsel voor armen mensen (Jn 6:9,13) en vooral voor dieren (1 Kon 4:28). Een dagloon is ongeveer één denarius (Mt 20:2). Een heel dagloon zou nodig zijn om voedsel voor één man voor dag te kopen, genoeg om zichzelf maar niet zijn gezin mee te onderhouden. Daarom zou het gezin moeten leven van gerst, grof voedsel meestal gebruikt voor dieren tegen een derde van de prijs van tarwe.

Behalve voedsel zijn er nog andere menselijke behoeften waar geen voorziening getroffen kunnen worden. Dit is geen beschrijving van hongersnood, omdat de hoge prijzen nog geen hongersnood prijzen zijn. Mensen die geld hebben kunnen nog kopen wat ze willen. Als “olie en wijn” een aanduiding is voor het helen van wonden en verzachten van pijn (Lk 10:34), dan is er nog verlichting te midden van de economische ontberingen (i.e. voedseltekort). Maar als “olie en wijn” een aanduiding is voor de gemakken van het leven en de genietingen van de rijken, dan is het vooral de armen die het moeilijk zullen hebben. Deze gemakken zijn helemaal buiten het bereik van de armen.

(2) Wie is de ruiter op het zwarte paard?

Het plaatje is van een bepaald klas mensen die economisch verdrukt worden.

Over het algemeen lijden mensen met lage inkomens. Terwijl de rijken voedsel in overvloed en alle gemakken van het leven genieten, kunnen de armen moeilijk ‘t leven erin houden!

Vooraf christenen zullen lijden. De economische toestanden gedurende de eerste eeuw toonde aan hoe de christenen (in Thyatira) nauwelijks een lid van een handelsgilde kon zijn zonder om zijn godsdienstige principes over boord te zetten (2:18-29)! Wanneer zij zich uit de gilden terugtrokken, leden ze verlies en ondergingen ze lichamelijke lijden.

De economisch toestanden onder het beest uit de zee en het beest uit de aarde toont aan dat wie geen merkteken van het beest droeg niets kon kopen of verkopen (13:16-18). De klas mensen die het meest onder de economische verdrinking zullen lijden zijn de mensen die weigeren de merkteken van het beest te ontvangen (de christenen). In zijn eerste brief zegt Johannes dat zijn eigen tijd “het laatste uur” was en dat er toen al “veel antichristen waren” (1 Jh 2:18). Dus, kort na de eerste komst van Christus ondervonden christenen de onderdrukkende maatregelen van de antichristen van hun dag. Door de eeuwen heen tot vandaag is dat zo gebleven. Christenen worden economisch verdrukt op grond van hun christelijke overtuigingen. Christenen worden naar lagere posities geschoven, omdat zij vrijmoedig van Christus getuigen, of omdat zij de dag van de Heere willen houden, of omdat zij eerlijk en rechtvaardig willen blijven en niet willen meedoen aan corruptie en omkoperij. Christenen verloren hun banen of worden verboden bepaalde banen te hebben, omdat zij trouw willen blijven aan hun christelijke overtuigingen en weigeren zich aan te sluiten bij vakbonden die een beleid van geweld voorstaan; of omdat zij het niet eens zijn met de regerende politieke partij; of omdat zij weigeren zich tot de staatsgodsdienst te bekeren! Dit alles gebeurt vandaag aan de dag!

Conclusie. De ruiter op het zwarte paard vertegenwoordigt onrecht en verdrinking dat economische ontbering, armoede, inflatie, en honger voor veel mensen en in bijzonder voor christenen teweegbrengen gedurende *de hele nieuwtestamentische periode*. Veel mensen zullen lijden, omdat hun werkgever de Rechtvaardige (Jezus Christus) niet kennen. En vooral christenen lijden omdat zij aanstoot geven aan de niet-christenen met hun rechtvaardige en eerlijke leven.

De tweede en derde ruiter horen samen. Beiden beschrijven de verdrinking van christenen. Sommige christenen worden afgeslacht, terwijl andere christenen tijdens hun leven worden onderdrukt. Door heel de nieuwtestamentische periode heen worden sommige christenen voor hun geloof gedood en tegen andere christenen word met onrecht gediscrimineerd. Maar de zegels leren niet dat ALLE christenen zo zullen lijden, omdat volgens de vierde zegel christenen ook gewoon samen met de niet-christenen in de wereld moeten lijden.

(3) Verschillende gezichtspunten m.b.t. de ruiter op het zwarte paard (6:5-6).

Een futurist gezichtspunt. De ruiter op het zwarte paard vertegenwoordigt hongersnood gedurende de toekomstige periode van verdrinking (Mt 24:7b) (Larkin). Het zwarte paard symboliseert hongersnood en de ruiter symboliseert de bewaarder of onthouder van voedsel. Wanneer alle mannen in het leger ingelijfd zijn, blijft niemand over om te zaaien en te oogsten en komt er hongersnood.

Een tweede gezichtspunt. De ruiter op het zwarte paard vertegenwoordigt hongersnood gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Mt 24:7b) (Groenewald). Er zal nauwelijks genoeg eten voor jezelf zijn, maar helemaal te weinig om je gezin te voeden. Terwijl de armen lijden, doen de rijken zich te goed aan luxe artikelen als olie en wijn.

Een derde gezichtspunt. De ruiter op het zwarte paard vertegenwoordigt hongersnood als een middel om de weg te openen voor het evangelie gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Greijdanus). Schaarste, tekorten, gebrek aan noodzakelijk eten, onbetaalbare voedsel, ontbering en honger voor de meeste mensen op de aarde als een middel om hun harten voor het evangelie te openen (Mt 24:14).

De beste uitleg. De ruiter op het zwarte paard vertegenwoordigt onrecht en onderdrukking dat economische ontbering veroorzaken gedurende de hele nieuwtestamentische periode, vooral voor christenen die in overeenstemming met het

evangelie leven (Hendriksen). De onrechtvaardige onderdrukking van de armen in de wereld is niettemin Gods middel om de evangelieverkondiging te bevorderen (Acts 20:24).

DEEL 4. Openbaring 6:7-8. HET BREKEN VAN DE VIERDE ZEGEL.

De vierde zegel symboliseert de universele calamiteiten die christenen samen met niet-christenen ondergaan, gewoon omdat zij in de tegenwoordige wereld leven (zie Jh 17:11,14) die gekenmerkt wordt door onbeschrijfelijke zelfzucht, willekeurige vrijheid en arrogante onafhankelijkheid.

(1) Uitleg van de symbolen.

6:7 En toen het Lam het vierde zegel geopend had, hoorde ik de stem van het vierde dier (levende wezen) zeggen: Kom en zie!

6:8 En ik zag, en zie: een grauw paard. “Grauw” (grauw-geel of groen-geel) is een griezelig ziekelijke kleur, symbolisch voor ziekte en dood. Het symboliseert een mengsel van ziekten en plagen.

en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. Deze ruiter “zat” niet maar op het paard, maar “torende er boven uit”. Figuurlijk betekent dit dat hij gezag over het paard had (Lk 19:17). Hiermee wordt de “dood” in zijn meest voorkomende vorm voor beiden christenen en niet-christenen bedoeld. “Hades” symboliseert “de toestand zonder lichaam” (de toestand waarin het lichaam van de geest gescheiden is). De ruiter op het grauwe paard veroorzaakt heel veel ellende en lichamelijke dood en de gestorvenen worden door het rijk van de dood opgeslokt.

En hun werd macht gegeven. Weer eens zal Gods soevereine decreet (besluit, plan) uitgevoerd worden! Dit betekent dat de dood en het rijk van de dood niet maar kunnen doen wat ze willen! Zij kunnen niet verder gaan dan wat God toelaat! Hoewel de satan macht over de dood heeft (Heb 2:14) en christenen d.m.v. zijn politieke en godsdienstige bondgenoten vermoordt (13:2,7; 11:7) kan hij deze macht alleen uitoefenen als God hem toelaat! Het is Jezus Christus Die uiteindelijk besluit of toestemming geeft wanneer iemand sterft (zie 1:18)! Dit feit is een geweldige troost voor christenen! Christenen hoeven nooit bang te zijn voor de dood en het rijk van de dood!

over het vierde deel van de aarde. Het terrein van hun Godgegeven gezag is beslist beperkt. Hoewel zij vele miljoenen zullen doden, blijft dit getal beslist beperkt tot “een vierde deel”. Dit getal is een aanduiding van een beperking die God op de aarde heeft ingesteld.

om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde. Het getal “4” is het getal van de aarde (noord, zuid, oost, west). De vierde zegel beschrijft dus vier universele calamiteiten (weeën) op de aarde. Terwijl de tweede en derde zegel vooral verwijzen naar christenen, verwijzen de calamiteiten onder de vierde zegel naar alle mensen in de wereld, de christenen en de niet-christenen.

(2) Wie is de ruiter op het grauwe paard?

De symboliek in het boek Openbaring is geworteld in het Oude Testament. In het boek Ezechiël wordt de bestraffing van Jeruzalem door Babylon uitgebeeld (Ezech hfst. 4) en geprofeteerd (Ezech hfst. 5). De HEER zal hongersnood, wilde dieren, de plaag, bloedvergieten en het zwaard sturen (Ezech 5:17). Dit Bijbelgedeelte is beslist geworteld in Ezechiël 14:21-22. Gods vier ergste oordelen tegen Jeruzalem zijn “zwaard, honger, wilde dieren en pest - om mens en dier uit te roeien.” En toch zullen er overlevenden zijn - zonen en dochters zullen ontkomen”. Babylon heeft Jeruzalem geteisterd. Babylon was een instrument in de handen van God die deze calamiteiten zond om Jeruzalem te zuiveren en haar inwoners te heiligen (Ezek 11:19-21) “Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?” (Ezech 33:11). Zo worden de vier universele calamiteiten in Openbaring 6:8 beschouwd vanuit hun betekenis voor de Kerk/Gemeente, namelijk, God gebruikt calamiteiten om Zijn Koninkrijk uit te breiden. Deze vier weeën zijn instrumenten in de handen van God om Zijn zaak in de wereld te bevorderen.

▪ Het zwaard.

Onder de tweede zegel werd het korte zwaard of dolk gebruikt om christenen af te slachten. Maar onder de vierde zegel wordt de lange (groot en zwaar) zwaard vooral in oorlog gebruikt. Met zo een zwaard heeft David het hoofd van Goliath afgehakt. Met zo een zwaard maakt Christus oorlog tegen Zijn vijanden, d.w.z., tegen de mensen die zich niet bekeren en mensen die valse leerstellingen verkondigen (1:16; 2:16). Met zo een zwaard zal Christus Zijn vijanden in de laatste oorlog (veldslag) doden (19:21). Dus, het eerste wee is niet een of ander bijzonder oorlog, maar *alle oorlogen tussen de volken wanneer ook al en waar ook al ze voorkomen gedurende de hele nieuwtestamentische periode*. In deze oorlogen worden christenen ook gedood, niet als straf voor enig iets wat zij zouden gedaan hebben, maar omdat hun dood enerzijds een middel is om christenen te heiligen en anderzijds een instrument in Gods hand is om Zijn zaak in de wereld te bevorderen (de verkondiging van het evangelie).

▪ **Honger.**

Hongersnood is ook een heel algemeen voorkomende calamiteit die dikwijls in de Bijbel genoemd wordt. Hongersnood volgt oorlogen, maar volgt ook op Gods oordelen wanneer Hij Zijn regen als een straf tegenhoudt (Hag 1:9-11). Heel veel mensen worden gedood door gebrek, uitputting, ellende, slechte oogsten, verliezen op zakelijke vlak, enz. In deze hongersnoden sterven ook christenen, niet omdat God hen voor iets straft, maar omdat hun dood enerzijds een middel is om christenen te heiligen en anderzijds een instrument in Gods hand is om Zijn zaak in de wereld te bevorderen.

▪ **Dood.**

Hier betekent het woord een bijzondere manier van doden, waarschijnlijk *de plaag, epidemieën of ziekten die de dood tot gevolg hebben*. “Dood” in de Bijbel slaat dikwijls op de builenpest of de zwarte dood. Zo stierven waarschijnlijk ook de Filistijnen nadat zij de ark veroverd hadden. 1 Samuël hoofdstuk 5-7 beschrijft hoe de HEERE de Filistijnen met tumoren sloeg. De ziekte wordt door de vlooiën op ratten veroorzaakt. De ziekte vernietigde de mensen in Asdod en Gat. De hongersnood wordt ook dikwijls met de builenpest geassocieerd. God strafte de inwoners van Jeruzalem tijdens de Babylonische inval met een langdurig beleg, hongersnood, de builenpest en het zwaard (Jer 21:3-7). Ook in de eindtijd zullen er grote aardbevingen, hongersnoden en besmettelijke ziekten in verschillende plaatsen zijn (Lk 21:11). De “dood” mag ook verwijzen naar ziekte en erge pijn als gevolg van seksuele immoraliteit (2:20-23; 18:8). Ook christenen sterven in deze plagen en ziekten, niet omdat God hen voor iets straft, maar omdat hun dood enerzijds een middel is om christenen te heiligen en anderzijds een instrument in Gods hand is om Zijn zaak in de wereld te bevorderen.

▪ **Wilde dieren.**

Nadat de koning van Assyrië de Israëlieten verplaatst had en mensen uit verschillende volken in de dorpen en steden van Israël (Samaria) gevestigd had, hadden deze volken aanvankelijk niet de HEERE aanbeden en daarom had de HEERE wilde dieren gezonden om de mensen te doden (2 Kon 17:25). Wilde dieren maken geen onderscheid tussen christenen en niet-christenen. Zij verscheuren wat zij kunnen pakken, hetzij binnen of buiten de Romeinse amfiteaters. In moderne tijden worden mensen meer door verkeersongelukken dan door wilde dieren gedood, ook niet omdat God hen voor iets straft, maar omdat hun dood enerzijds een middel is om christenen te heiligen en anderzijds een instrument in Gods hand is om Zijn zaak in de wereld te bevorderen.

Conclusie. De ruiter op het grauwe paard vertegenwoordigt de universele calamiteiten (oorlogen, hongersnoden, ziekten en wilde dieren) die onder anderen door heel de nieuwtestamentische periode heen ook christenen treffen, gewoon omdat christenen ook in de wereld leven. Christenen krijgen geen voorkeursbehandeling tijdens oorlogen, hongersnoden, ziekten en ongelukken door heel de wereldgeschiedenis heen. Hoewel calamiteiten als deze leiden tot morele en geestelijke ontbinding van veel mensen, leiden zij ook tot de bekering van veel mensen tot Christus en tot morele en geestelijke herleving onder christenen. Dus, Christus gebruikt al deze weeën enerzijds als instrumenten om Zijn kerk/Gemeente te heiligen en anderzijds om Zijn Koninkrijk uit te breiden.

(3) Verschillende gezichtspunten m.b.t. het grauwe paard (6:7-8).

Een futurist gezichtspunt. De ruiter op het grauwe paard vertegenwoordigt de pest en de dood die volgt op hongersnood gedurende de toekomstige periode van verdrukking (Mt 24:7b) (Larkin).

Een tweede gezichtspunt. De ruiter op het grauwe paard vertegenwoordigt de dood d.m.v. het zwaard, hongersnood, de pest en wilde dieren gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Groenewald). De vierde ruiter is eigenlijk de nasleep van het kwaad van de eerste drie ruiters. In de spoor van de Dood d.m.v. oorlogen, hongersnood, de pest en wilde dieren die de lijken eten volgt Hades (het dodenrijk, het graf) die alle dode lichamen bijeenbrengt. Dus gedurende de hele nieuwtestamentische periode racen deze vier ruiters op paarden door de geschiedenis om hun vernietigende werk te verrichten in zoverre God dat toestaat. Oorlogen, burgeroorlogen, terrorisme, sabotage, geweld, bloedvergieten, epidemieën, en de dood zullen gedurende de hele nieuwtestamentische periode plaatsvonden.

Een derde gezichtspunt. De ruiter op het grauwe paard vertegenwoordigt een verscheidenheid van plagen die de evangelieverkondiging bevorderen gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Greijdanus).

De beste uitleg. De ruiter op het grauwe paard vertegenwoordigt universele calamiteiten die christenen samen met niet-christenen in de hele wereld moeten ondergaan gedurende de hele nieuwtestamentische periode omdat zij allen in deze wereld leven (Hendriksen). De universele calamiteiten zijn: oorlogen tussen volken, hongersnood (armoede), plagen (ziekten die de dood tot gevolg hebben), en wilde dieren. Deze calamiteiten zijn niettemin Gods middelen om de genade door het geloof in het evangelie te bevorderen. God gebruikt calamiteiten om de kerk/Gemeente te heiligen en te doen herleven. En God gebruikt calamiteiten om Zijn koninkrijk (koningschap) onder de christenen en niet-christenen uit te breiden. Calamiteiten zijn middelen om christenen te doen groeien en om gesloten landen, steden en harten voor Jezus Christus te openen.

Samenvatting van de eerste vier zegels. Waar ook al Christus zijn zaak bevordert (de evangelieverkondiging) zullen oorlogen, hongersnood en andere calamiteiten alle volken inclusief de christenen treffen. De evangelieverkondiging zal leiden tot vervolging (afslachting en onderdrukking) van christenen (2 Tim 3:12). Maar christenen zullen ook lijden onder de beproevingen van de vier calamiteiten die niet-christenen in de wereld ondergaan. Niettemin is de boze wereld met zijn oorlogen en economische onderdrukking van de armen en afslachting en onderdrukking van christenen, zijn

gevaren en de dood op verschillende manieren Gods instrumenten om christenen te zuiveren, te heiligen en te versterken. Satan en de mensen die hem volgen worden door hun eigen wapens van stuk gebracht en verslagen: hun middelen om christenen uit te roeien (afslachting en politieke en economische onderdrukking) wordende Gods middelen om de christenen en de Kerk/Gemeente te versterken en Gods instrument om het koninkrijk van God en de verlossing van mensen te bevorderen!

DEEL 5. Openbaring 6:9-11. HET BREKEN VAN DE VIJFDE ZEGEL.

De vijfde zegel symboliseert de christen martelaren die vooral uit “de grote verdrukking” komen (Mt 24:15-22; Op 7:14) en na hun dood in de hemel bij God getroost worden.

De eerste vijf zegels tekenen de triomftocht van Jezus Christus en het evangelie in de wereldgeschiedenis tussen de eerste komst van Christus en Zijn wederkomst. Maar Christus en zijn boodschap wordt tegengestaan, bevochten en verworpen. Uiteindelijk worden christenen ook gemarteld.

(1) Uitleg van de symbolen.

6:9 En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar. Het altaar kan het wierookaltaar voor het voorhangsel in de Heilige deel van de tempel (8:3) of het brandofferaltaar voor de ingang van de tempel in het voorhof zijn (Ex 40:26-29; 2 Kron 4:1,19). De context bepaald welk altaar bedoeld wordt. In Openbaring 6:9 wordt gesproken over het brandofferaltaar. In het Oude Testament werd het bloed van de offeranden aan de basis van het brandofferaltaar uitgegoten (Ex 29:12; Lev 4:7). Het bloed werd beschouwd als de drager van de ziel of het leven van het dier (Lev 17:11,14; Dt 12:23).

Het visioen over het hemelse tabernakel of tempel in Openbaring hoofdstuk 4 en 5 (7:15) word voortgezet door het brandofferaltaar in hoofdstuk 6 te tonen. Vergelijk de volgorde van de Drie-enige God : God de Vader, God de Heilige Geest en God de Zoon (1:4-5) met de drie delen van de hemelse tabernakel of tempel. God troont boven de ark in de Allerheiligste deel (4:2-3; 1 Kron 13:6). De Heilige Geest wordt vertegenwoordigd door de kandelaar met zeven armen in de Heilige deel (4:5). En Jezus Christus word voorgesteld als een lam die geslacht werd en dit word gesymboliseerd door het brandofferaltaar in de voorhof van de tempel (5:6).

de zielen van hen die geslacht waren. Deze zielen zijn van christenen die gemarteld (met geweld geslacht) werden in de oorlogen tussen de volken en in het bijzonder in de vervolgingen van christenen. Telkens wanneer christenen op de aarde gemarteld worden, wordt het voorgesteld als offeranden op het brandofferaltaar in de hemel. Hun offers (lijden) vervult wat overblijft van de verdrukkingen van Christus ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de Gemeente (Kol 1:24; zie 2 Kor 1:5; 1 Pet 4:13). In dit visioen is Christus in de hemel en Hij lijdt niet langer om verzoening te doen voor de zonden, maar blijft toch lijden samen met Zijn lijdende Kerk/Gemeente (i.e. Zijn lichaam) op de aarde. De zielen van deze christenen worden voorgesteld als zijnde onder het brandofferaltaar in de hemel. Dit is dus symbolisch van de wijze waarop deze christenen stierven: zij werden als ‘t ware geslacht op het brandofferaltaar in de hemel en hun bloed vloeit naar de basis van het altaar.

De offeranden gedurende de oudtestamentische periode werden vrijwillig gebracht als toewijding aan God. Het gaat dus niet alleen om christenen die gemarteld worden om hun belijdenis van Christus (12:11), maar ook om christenen die hun levende leven op een of ander manier opofferen aan God. Zij zijn de christenen die stierven nadat zij hun leven lang hun lichamen geofferd hebben als een levend, heilig en God welgevallig offer zonder om aan deze wereld gelijkvormig te worden (Rom 12:1-2). Te wijden als een offer is de technische uitdrukking voor God dienen door het brengen van verschillende soorten offers (1 Pet 2:5): het offer van een heilig leven lijden (Rom 12:1-2), het offer van God loven en Christus belijden (Heb 13:15), het offer van financiële ondersteuning aan Gods medewerkers (Fil 4:18) of het ultieme offer van geslacht worden ter wille van Jezus Christus. Niettemin, terwijl de lichamen van christenen in hun graf op de aarde liggen, zijn hun zielen direct in de tegenwoordigheid van God in de hemel (2 Kor 5:1-9; Fil 1:23).

omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. Dit wordt gezegd van de apostel Johannes (1:2,9) en van christenen (12:11,17). Christenen worden door de wereld vervolgd en gedood, niet van wegen de woorden die zij *verkondigen* of het getuigenis die zij geven, maar ter wille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus die zij *bezitten*! Het Woord van God is de Bijbel. Het getuigenis van Jezus Christus is de openbaring van God in de God-Mens, Jezus Christus en Zijn boodschap, het evangelie. Alleen maar omdat zij christenen zijn, de Bijbel bezitten en Jezus Christus in hun harten en levens woont, worden zij zonder rede aangevallen, of zonder recht in een rechtsgeding veroordeeld of uiteindelijk zonder barmhartigheid gedood. Zij hebben hun toehoorders niet door hun prediking geprovoceerd, maar ook niet God verloochend door uit angst voor hun belagers weg te vluchten (1 Pet 2:21-23)!

6:10 En zij riepen met luide stem omdat zij geschokt en verbolgen zijn over het onrecht die zij lijden. Ook Abel werd met geweld gedood voor het doen van wat recht was. Zijn bloed “roept van de aardbodem” tot God (Gen 4:10). Let wel, hun lichamen mogen dan wel op de aarde dood zijn, omgebracht door hun belagers, maar hun zielen (geesten) zijn levend in de hemel bij God (zie Lk 23:43,46; 2 Kor 5:1-5; Fil 1:20-24; Op 20:4-6)!

heilige en waarachtige Heerser. Het woord in het Hebreeuws is “Heer”, de naam voor een eigenaar van slaven of van een huishouder die met absolute heerschappij heerst (1 Tim 6:1; 1 Pet 2:18). Het woord wordt soms van God (Lk

2:29; Hd 4:24) en van Christus (2 Pet 2:1; Jud 4) gebruikt. God is de Heer: Hij heeft soevereine en onbeperkte heerschappij en macht. Wat met deze christenen gebeurde is iets wat Hij besloten heeft of toegelaten heeft te gebeuren! God is heilig: Hij is helemaal gekant tegen moord, maar ook helemaal toegewijd aan Zijn doel te bereiken, ongeacht wat er ook gebeurt! Wat er gebeurde met deze christenen is deel van Zijn eeuwige plan! En God is waarachtig: Hij blijft absoluut getrouw aan Zijn Woord. Wat er met deze christenen gebeurde zal uiteindelijk leiden tot verheerlijking en beloning van christenen, maar tot verdoemenis en straf voor de mensen die hen vervolgd en onderdrukten.

Tot hoelang ... oordeelt en wrekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? Waar ook al een rechter op aarde christenen tegen alle regels van gerechtigheid veroordeelt, beroepen de christenen zich op de Hoogste Rechter in de hemel. “Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt (1 Petrus 2:21-23)!

Maar hoe kan deze oproep tot vergelding gerijmd worden met het gebed van Christus, “Vader, vergeef *het* hun, want zij weten niet wat zij doen” (Lk 23:34)? Deze martelaren roepen niet om vergelding voor zichzelf, maar voor God. Zij willen geen persoonlijke wraak, maar zijn begaan met de waarheid, gerechtigheid en heiligheid van God, Die onder de voeten van de inwoners van de aarde vertrappt wordt. Vergelijk dit met de gebeden in het Oude Testament die Gods vloek of oordeel naar beneden bidden (bv. Ps 28:4-5). De uitdrukking “hen die op de aarde wonen” is soms een uitdrukking voor mensen die zich niet willen bekeren (3:10; 8:13; 11:10; 13:8; 17:8). De christenen hebben het evangelie met hun levens verdedigd. Door het evangelie te verwerpen of tegen te staan, hebben de mensen die op de aarde wonen God beledigd en veracht. Gods soevereine wil werd tegengestaan, Zijn heiligheid werd geschonden en Zijn waarheid werd verworpen. De God van de Bijbel, voor wie zij hun levens hebben opgeofferd, zal zeker voor hun recht en Zijn recht en eer opkomen. De christen zielen in de hemel roepen niet om persoonlijke wraak tegen hun vervolging, maar verlangen naar de wederkomst van Christus in majesteit en heerlijkheid, wanneer de heerschappij en gerechtigheid van God in Christus openlijk geopenbaard zal worden.

De roep, “Hoe lang nog” was al de roep van Gods volk in het Oude Testament (Ps 74:9-10; Ps 79:5; Ps 80:4; 89:46; Ps 119:84; Jes 6:11; Jer 12:4; Zach 1:12 en Dan 8:13; Dan 12:6). Een aantal van deze Bijbelgedeelten komen uit de tijd van de Babylonische ballingschap of uit de tijd van de verdrukking onder Antiochus IV Epifanes in het boek van Daniel. Het lijden van de christenen wordt gezien als een *voortzetting* van het lijden gedurende de oudtestamentische periode.

6:11 En aan ieder van hen werd gegeven. Weer eens zal Gods soevereine dekreet (besluit, plan) uitgevoerd worden!

een lang wit gewaad. Christenen die vervolgd en gedood worden, krijgen een wit gewaad. Zij worden bekleed om de naaktheid van hun zielen te bedekken (3:18). Op de aarde worden zij verworpen en onteerd, maar in de hemel worden zij aanvaard en geëerd! Het witte gewaad symboliseert de volmaakte gerechtigheid en heiligheid van Christus die aan christenen toegerekend wordt. Het is “de klederen van het heil en de mantel van gerechtigheid” (Jes 61:10), die Jezus Christus heeft verworven (verdiend) voor allen die in Hem geloven (3:4,18; 7:14; Rom 13:14). Het witte gewaad is ook een symbool voor het eeuwige feest of banket (zie Mt 8:11-12; 22:11-12; Op 19:8).

En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten. Voor ons mag de wederkomst van Jezus Christus, de opstanding uit de doden, het laatste oordeel en het herstel van alle dingen nog heel ver verwijderd lijken (zie 2 Pet 3:3-4), maar in de ogen van de Heer is dit heel dichtbij en duurt het nog maar een korte tijd! Een duizend jaar op de aarde is als één dag in Gods ogen (2 Pet 3:8). Deze getrouwe getuigen van Christus moeten de laatste oordeelsdag rustig afwachten. Zij moeten wachten op de dag dat de onrechtvaardige rechters (valse beschuldigers, kwaadsprekers, enz.) op de aarde voor de rechtvaardige Rechter in de hemel terecht zullen staan.

Let op de vertragende factor: dingen op de aarde lijken nog niet te zijn wat zij echt in Gods ogen zijn. De ongerechtigheden van de niet-christenen lijken nu gecamoufleerd en ongestraft te blijven. En de gerechtigheid van de christenen lijken nu nog niet geopenbaard en in het gelijk gesteld. Maar vanaf de eerste komst van Jezus Christus worden dingen steeds meer en meer wat zij echt zijn: de niet-christenen worden duidelijk steeds slechter en de christenen worden duidelijk steeds rechtvaardiger (22:11)!

Tijdens deze goddelijke vertraging (of uitstel) van de eindtijd tot de plotselinge en onverwachtse wederkomst van Christus mogen de gestorven christenen rusten van hun vuurproef op de aarde en mogen zij van hun verlossing in de hemel genieten (14:13; zie Lk 12:19). En zij mogen nu al samen met Christus in de hemel heersen (20:5-6).

totdat ook *het* aantal van hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden. Het volledige aantal van hun mededienstknachten die gedood zullen worden of hun levende levens zullen afleggen in dienst van het evangelie is al door God bepaald (besloten) (Jh 17:2,12; Rom 11:25-26)! God verandert Zijn eeuwige plan niet (Ef 1:4-5; Fil 1:6; 2 Tim 2:19)! De christen martelaren ontvangen de zekerheid dat hun gebeden beantwoord zullen worden. Niettemin is de tijd voor het laatste oordeel nog niet gekomen. Wanneer dit volledige getal bereikt wordt, zal de zesde zegel geopend worden!

Conclusie. Het breken van de vijfde zegel openbaart de vijfde apocalyptische gebeurtenis en voert die ook uit: de zielen (geesten) van gestorven christenen zijn onder het altaar in de hemel. Zij symboliseren *het lijden en dood van christenen ter wille van Christus*. Christus openbaart dat hun verdrukking en aflachting niet zonder Gods straf zal blijven. Zij worden getroost en verzekerd dat de gerechtigheid van God zeker zal komen.

(2) Verschillende gezichtspunten m.b.t. de zielen onder het altaar (6:9-11).

Een futurist gezichtspunt. De zielen onder het altaar vertegenwoordigen Joden die gemarteld werden omdat zij het evangelie van het toekomstige duizendjarige rijk hebben verkondigd gedurende de toekomstige periode van verdrukking (Mt 24:9-14) (Larkin).

Een tweede gezichtspunt. De zielen onder het altaar vertegenwoordigen christenen die gedood werden om hun getuigenis van Christus (i.e. de verkondiging van Gods genade door geloof in Christus) gedurende de hele nieuwtestamentische periode (Greijdanus, Hendriksen, Groenewald).

De beste uitleg. De zielen onder het altaar vertegenwoordigen christenen die gedood werden ter wille van het Woord van God en hun getuigenis van Jezus Christus gedurende de hele nieuwtestamentische periode, maar vooral gedurende de periode van de grote verdrukking (Bavinck).

DEEL 6. Openbaring 6:12-17. HET BREKEN VAN DE ZESDE ZEGEL.

De zesde zegel symboliseert de laatste oordeelsdag, de grote catastrofe op de laatste dag van de wereldgeschiedenis. Dit zal de finale apocalyptische (grote en gewelddadige) gebeurtenis zijn (zie 10:7)!

(1) Uitleg van de symbolen.

6:12 En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had. Het laatste oordeel op de laatste dag van deze aarde en deze wereldgeschiedenis zal het tegenwoordige universum inclusief de tegenwoordige aarde vernietigen en verschrikking in de harten van de mensen op de aarde zaaien. Deze verschrikking treft echter alleen de goddeloze en onrechtvaardige mensen op de aarde (Jh 3:36; Rom 1:18). Maar omdat het getal van wedergeboren christenen bij de wederkomst van Christus klein zal zijn (Lk 18:8), ziet Johannes de hele wereld met angst bevangen.

De zesde zegel zal zes dingen in de schepping en zes klassen mensen op de aarde treffen. Het getal “6” is het getal van de mens (13:18) en word hier vertegenwoordigd door “de wereld van de mens”

De laatste dag (i.e. de dag van het laatste oordeel) raakt zes dingen in de schepping (aarde, zon, maan, sterren, hemel (lucht), bergen plus eilanden).

▪ Aarde.

en zie, er kwam een grote aardbeving (11:13 en 16:18 tijdens het laatste oordeel). Stel je voor dat de hele aarde op en neer deint als een uitdrukking van Gods macht en verbolgenheid.

▪ Zon

en de zon werd zwart als een haren zak (Mt 24:29). Dit is niet maar een zonsverduistering, een donkere lucht zoals de bedelingenleer leert (omdat volgens hen de aarde nog minstens 1000 jaar verder moet gaan), maar het licht van de schepping (Gen 1:3) zal uitgedoofd worden! Vanaf dit punt zal het licht van de zon niet meer nodig zijn, omdat Christus haar licht en lamp zal zijn (21:23).

▪ Maan.

en de maan werd als bloed (21:23; Mt 24:29). Ook het licht van de maan zal permanent uitgedoofd worden.

▪ Sterren.

6:13 en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een harde wind wordt geschud. Een vijgenboom draagt ook tijdens de winter vijgen onder zijn bladeren, maar zij worden zelden rijp en vallen massaal af als een sterk wind gaat waaien. Zo zullen de sterren uit hun baan vallen en lijken alsof zij op de aarde vallen (Jes 34:4; Mt 24:29). Het hele universum met al zijn sterrenstelsels zal ineens storten! De zon, maan en sterren zullen ophouden te fungeren als bronnen van energie en licht. Dit is een verschrikkelijk beeld!

▪ Hemel.

6:14 En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold. De hemel wordt voorgesteld als een gordijn die symbolisch het hemelruim met de onzichtbare God van het menselijke oog op de aarde onttrekt. Dit gordijn wordt geopend en als 't ware naar beide kanten opgerold. Het geschapen universum wordt als een stuk papier opgerold.

▪ Bergen.

En alle bergen en alle eilanden werden van hun plaats gerukt. (16:20; 21:1). Alle bergen en alle eilanden (d.w.z. bergtoppen die boven de oceanen uitsteken) zullen bewegen, instorten en plotseling verdwijnen. Alle steden, dorpen en huizen zullen instorten (zie 16:19-20).

De laatste dag raakt zes klassen mensen (koningen, groten (prinsen), generaals, rijken, machtigen, slaven plus vrije mensen). Zij worden ingedeeld naar hun rang, stand, macht, bezittingen, invloed of sociale status.

6:15

▪ **Rang.**

En de koningen van de aarde.

▪ **Stand.**

de groten (19:19). Zij hebben rang en stand en zijn de voornaamste politieke leiders.

▪ **Macht.**

de oversten over duizend (19:19). Zij hebben macht en zijn de voornaamste militaire leiders

▪ **Bezittingen.**

de rijken (13:16-18). Zij hebben bezittingen en zijn de voornaamste leiders in de handel en industrie, de kapitalisten, de geldmagnaten en mensen die op elk mogelijke manier rijk worden.

▪ **Invloed.**

de machtigen (18:23). Zij hebben invloed op politieke, sociale, onderwijs, cultuur en godsdienstige terrein. Door hun vermogens, gaven, positie en invloed dwingen zij hun wil af op de zwakken, de armen en de hulpbehoevenden.

▪ **Sociale status.**

en alle slaven. Zij vormen de laagste klas die bestaat uit arbeiders die als slaven werken.

en vrije mensen. Zij zijn slaven die uit de slavernij bevrijd zijn.

verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen.

6:16 En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Onder de symboliek van zes klassen mensen ziet Johannes de hele goddeloze en onrechtvaardige mensheid met plotselinge angst bevangen. Hij hoort het verschrikkelijke geschreeuw van miljoenen. Zij kruipen weg in grotten en tussen de rotsen van de bergen. Zij proberen weg te komen. Maar van wat? Van iets wat erger is dan vallende bergen, namelijk de toorn van God! Iedereen voelt en weet dat de laatste oordeelsdag is aangebroken. Mensen huiveren, zijn in paniek en proberen te vluchten. Zij willen liever door rotsen en bergen geplet worden dan de toorn van God tegenkomen. Dit is het einde van de macht, uiterlijke glittering en plezier van koningen, groten, generaals, rijken, machtigen. Dit is het einde van alle uiterlijk vertoon, corruptie en andere zonden van mensen. Zij geloofden niet dat deze dingen zouden gebeuren, maar het gebeurde toch! Zij dreven de spot ermee, gaven er niets om en verdreven het uit hun gedachten, maar nu moeten zij het toch aanschouwen! Alleen zij die trouw bleven aan het Lam, die Zijn zoenoffer voor hun zonden hebben aangenomen en Hem trouw hebben gediend, hoeven deze dag niet te vrezen!

6:17 Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?

Gods heilige verontwaardiging en rechtvaardige toorn tegen zonden in alle vormen sluiten niet Zijn liefde uit! Gods liefde vereist Gods toorn! Gods toorn is Gods liefde die werkt tegen (en vernietigt) alles wat zondig, goddeloos en onrechtvaardig is. Gods toorn is Zijn verderende reactie tegen iedereen die Zijn liefde verwerpt en Zijn waarschuwingen en terechtwijzingen veronachtzaamt. De toorn van Christus heft Zijn liefde niet op. Hij kan niet en zal niet voor eeuwig de mensen verdragen die maar doorgaan met leven in de zonde en onrecht (Gen 6:3; Rom 1:28-29). Hij zal uiteindelijk Zich tegen hen keren en hen volgens Zijn meedogenloos rechtvaardigheid verdoemen. Als de dag van het laatste oordeel eenmaal aangebroken is, is de deur van genade ook voor eeuwig gesloten (Gal 5:4; Heb 12:15; Mt 25:10-13)! “Want onze God is een verderend vuur” (Heb 12:29). “Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God” (Heb 10:31).

Daarom, “Zie, nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!” (2 Kor 6:2). “Beroem u niet op de dag van morgen, want u weet niet wat een dag kan baren (Spr 27:1)! Als je als lezer nog niet Jezus Christus als je Verlosser en Heer heeft aangenomen, doe het dan NU! (Jh 1:12-13; Op 3:20)

De laatste oordeelsdag. Wanneer het volledige getal (de volheid) van de vrijgekochte mensen in het Koninkrijk van God zijn binnengekomen en het volledige getal van christenen die gemarteld worden ter wille van het evangelie zijn binnengekomen (Mt 24:14; Rom 11:15-26; Op 6:11), dan is het einde van de wereldgeschiedenis bereikt! Dan vindt de wederkomst van Christus, de opstanding uit de doden, het laatste oordeel en de vernieuwing van alle dingen plaats! Met de opening van de zesde zegel stort het tegenwoordige universum ingesloten de tegenwoordige aarde in elkaar en komt de tegenwoordige schepping en wereldgeschiedenis tot een einde. Dan heeft het zijn tijd gediend en doel bereikt en zal het plaats maken voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die anders zal zijn, mooier en wonderlijker, eeuwig en onvernietigbaar, en waarin de relatie tussen mensen en God en tussen mensen en de schepping anders zal zijn (21:1 tot 22:6; 2 Pet 3:10-13). De zesde zegel introduceert de laatste oordeelsdag. Het beschrijft de een grote catastrofe aan het einde van de tegenwoordige eeuw. Het zal de finale apocalyptische gebeurtenis in de geschiedenis van de wereld zijn.

De finale en volledige uitstorting van Gods toorn op de wereld die de Kerk/Gemeente heeft vervolgd zal inderdaad verschrikkelijk zijn! De schrik en angst, het ontzag en ontsteltenis van die dag wordt getekend met de symboliek van een ineens stortende universum en een geheel verschrikte mensheid. Het beschrijft wat er in de schepping en in de

mensheid gebeurt op de laatste dag van deze tegenwoordige schepping en wereldgeschiedenis. Ook het Oude Testament spreekt over de eschatologische (eindtijd) gebeurtenissen in gelijkkluidende taal (Jes 13:9-11; Jes 34:4; Ezech 38:19-20; Amos 8:8-9; Joël 2:10-11,31-32a; Mt 24:29; Lk 21:25-26; 2 Pet 3:10-12; Heb 1:10-11; Op 16-18-20; Op 20:11). Het plaatje dat Johannes ziet is helemaal echt en moet als een geheel verstaan worden zonder conclusies te trekken over de precieze veranderingen die plaats zullen vinden. Het totale plaatje beschrijft de ontbinding van het universum, het einde van de hemel en aarde in zijn tegenwoordige vorm. Het doel van het plaatje is de angst op de finale oordeelsdag te symboliseren.

Conclusie. Het breken van de zesde zegel openbaart de finale ineenstorting van de tegenwoordige schepping en de uitvoering daarvan: het einde van de tegenwoordige hemel en aarde. Het symboliseert dat het einde van de tegenwoordige wereldgeschiedenis bereikt gaat worden op de laatste oordeelsdag (i.e. bij de wederkomst van Christus)! Het openbaart het komende oordeel over iedereen die Jezus Christus en de boodschap van de Bijbel verwerpt. Het laatste oordeel zal zeker uitgevoerd worden!

(2) Verschillende gezichtspunten m.b.t. de verschijnselen van ineenstorting van het universum (6:12-17).

Een futurist gezichtspunt. Deze verschijnselen gebeuren alleen maar in de natuur aan het einde van de toekomstige periode van verdrukking bij de tweede wederkomst (de verschijning) van Christus voordat Hij het duizendjarige vrederijk op de aarde vestigt (Mt 24:29-30) (Larkin).

De juiste uitleg. De verschijnselen gebeuren in het hele universum wanneer het universum ineenstort en de mensheid verschrikking aanjaagt bij de enige wederkomst van Christus en het laatste oordeelsdag voordat hij alles vernieuwt tot de nieuwe hemel en nieuwe aarde (Greijdanus, Hendriksen, Groenewald).

DEEL 7. Openbaring 8:1. HET BREKEN VAN DE ZEVENDE ZEGEL.

8:1. En toen het Lam het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel van ongeveer een half uur. De zevende zegel symboliseert het ondoorgrondelijke fenomeen van vertraging of langzamer beweging van de geschiedenis tegen het einde.

Bij Zijn eerste komst vervulde Jezus Christus alles wat nodig was voor de verlossing van mensen en bevrijding van de schepping. Hij maakte verzoening voor zonden en zette ons vrij van de schuld en schande van de zonde. Hij bond de satan en zette ons vrij van de verslavende macht van zonde en demonen. Hij overwon de dood en zette ons vrij van de vrees voor ontbinding, nederlaag en dood. Bij Zijn eerste komst heeft Hij voldaan wat nodig was voor ons rechtvaardiging en voor de vernieuwing van het universum.

En toch is er een vertraging. In plaats van onmiddellijke overwinning, komen er rampen. In plaats van vrede, komt er oorlog. In plaats van de verlossing van de Kerk/Gemeente, wordt zij vervolgd. In plaats van gerechtigheid komt corruptie en verdrukking. In plaats van de vernieuwing van alle dingen komt de verwoestingen door oorlogen, armoede, ziekten en gevaarlijke beesten. En bij het breken van de vijfde zegel worden de christenen in de hemel gemaand nog langer te wachten eer gerechtigheid hersteld wordt.

En na het breken van de zesde zegel, die de laatste oordeelsdag beschrijft, worden de christenen weer eens geconfronteerd met vertraging! Het breken van de zevende zegel openbaart dat er nog andere principes (factoren) en machten zijn die de wederkomst van Christus en het einde van de tegenwoordige wereldgeschiedenis vertragen. De openbaring van de zevende zegel veroorzaakt een stilte in de hemel.

Het breken van de zegels openbaarde de onweerstaanbare machtige voorwaartse beweging van Gods geschiedenis van verlossing en oordeel naar het finale einde toe. Maar er zijn krachten die de vaart van Gods geschiedenis van verlossing en oordeel verminderen en vertragen veroorzaken. Ook het getal "half uur" symboliseert dat deze vertraging door God beperkt wordt.

▪ De eerste vertragende factor.

De eerste vertragende factor is dat de Kerk/Gemeente haar zendingsopdracht (de grote opdracht) niet voldoende vervult (hoofdstuk 2 en 3; Mt 24:14; Mt 28:18-20).

▪ De tweede vertragende factor.

De tweede vertragende factor is dat de Kerk/Gemeente te weinig bidt (8:3-5; Jak 4:2-3).

▪ De derde vertragende factor.

De derde vertragende factor is dat de werkelijke aard van de wereld nog verborgen is en nog volledig geopenbaard moet worden als volkomen verdorven (godeloos en onrechtvaardig). Alle dingen moeten worden wat ze in werkelijkheid zijn. Maar dit zal alleen duidelijk worden in de eindtijd. Ondertussen: "Wie onrecht doet, laat hij nog *meer* onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog *meer* gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog *meer* geheiligd worden" (22:11).

Alleen door een beukende voorhamer op deze gecamoufleerde wereld zal de mens "een mens in de slechtste zin van het woord" worden. De mens zal dan onthuld worden als een rebel en een slaaf, die zich niet bekeerd en geen berouw toont. De geschiedenis van deze wereld bestaat niet uit bepaalde gebeurtenissen die plaatsvinden, maar eerder dat door deze

gebeurtenissen (door voorspoed en tegenspoed, door oorlog en vrede, door de toename in wetenschap en cultuur) alles uiteindelijk wordt wat het altijd al geweest was! Daarom kan het Koninkrijk van de Zoon van de Mens in zijn finale volmaakte fase alleen komen wanneer het koninkrijk van het beest tot op de laatste antichrist deze wereld in zijn greep heeft gehad!

Conclusie. Het breken van de zevende zegel openbaart de zevende apocalyptische gebeurtenis en zet het ook aan de gang: “De een stilte in de hemel van ongeveer een half uur” symboliseert de redenen voor de vertraging van de wederkomst van Christus en het einde van deze eeuw van lijden. Er zijn drie redenen: het tekort aan zendingwerk (het vervullen van de grote opdracht), het gebrek aan gebed en het tot rijpheid komen van de verdorvenheid op de aarde.